

A világhálón elkezdtem levelezni valakivel, akiről kiderült, hogy szintén ministránsokat oktat egy másik plébánián, és közös ismerőseink is vannak. Személyesen is találkoztunk, azóta tapasztalatot cserélünk és segítünk egymásnak, ha szükséges. A ministráns találkozóra elhozta tanítványait, és kis csapatunk össze is futott velük. Saját tapasztalatból tudom, bárhol lehetünk az országra vagy a világban, a ministráns és a katolikus közösség mindig összehoz bennünket, mert egy nagy család vagyunk.

Nyitott szemmel

Kolleganóm mesél a testvéréről: egyszer együtt mentünk valahová, és útközben ötször tett jót. Megszámoltam. Semmi különös, csak segített egy idős asszonynak a buszon, figyelmeztette a vezetőt, hogy valaki még szalad a megálló felé, útbaigazított egy turistát, effélék. Én észre se vettem, hogy valakinek segíteni kellene, de ő meglátta, és a világ legtermészetesebb módján tette, amit tett. Tudod, ő hívő keresztény.

Rólunk lehet ilyet mesélni?

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17-19., 292-3113, pestszentimre.plebania@gmail.com). *Felelős kiadó:* Lak Gábor plébános, *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter; *Honlap:* www.pestszentimre.plebania.hu

Nyári táborok

Június 25-től 30-ig Bogár tábor több helyszínen – mindhárom klubunkból mennek gyerekek (a nagyok teljes létszámban).

Július 6-tól 9-ig családós tábor a tavalyi helyszínen, Mátraverebély-Szentkúton, ide 30 család megy plébániánkról, a szervezők 120-nál is több résztvevővel számolnak.

Július 22-től (alsó tagozatosoknak július 24-től) 28-ig hittantábor Érsekvadkerten, ide 37 hittanosunk jelentkezett.

Nyári miserend

A tavalyihoz hasonlóan idén sem lesz július-augusztusban 10 órás szentmise vasárnaponként.

Augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján 19 órakor lesz szentmise.

Vasárnap: 8 és 18 órakor.

Gyálon, a Szent István templomban (Szent István u. 36.) 9:30 órakor.

Hétköznap:

Hétfő: 18 órakor

Kedd, Szerda, Szombat: 7 órakor

Péntek: 18 órakor

Csütörtök: Igeliturgia 7 órakor

Minden pénteken: 17 órakor imaóra és az esti mise után csendes szentségimádás 19 óráig.

Első csütörtökön: 17 órakor Jézus Szíve Család imaórája

Első vasárnapon: 17 órakor szentségimádás

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházköztség lapja
XIV. évfolyam 5. szám (119.) - 2017. június

„Minden forrásom belőled fakad” (Zsolt 87,7)

2020-ban hazánk ad otthont az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusnak. 1938 után másodszor leszünk házigazdái az eseménynek, melynek a fenti zsolttárvetset választották mottóul a szervezők.

„A szentmise, a szentáldozás és a szentségimádás hatása nem áll meg a templom kapujában, hanem átalakítja az életünket. Sürget minket, hogy továbbadjuk a világnak az örömet és a segítő szeretet tanúságtételét. Krisztus rajtunk keresztül akarja kiárasztani a világra a bizalom, a béke, az igazságosság és az irgalmasság ajándékait. Az Eucharisztia ugyanis Krisztus megváltó művének jelenvalóvá tétele. Átalakít minket és küldetést ad, hogy átforgalmazzuk magunk körül a világot.” – írja a Magyar Katolikus Püspöki Kar

körlevelében. Imádkozzunk azért, hogy az előkészületek és a kongresszus maga hozzon lelki megújulást országunkban!

Úrnapjától kezdve minden vasárnapi szentmisében elmondunk ezért egy fohászt:

Mennyei Atyánk, minden élet forrása! Küldd el Szentlelkedet, hogy az önmagát értünk feláldozó és az Oltáriszentségben velünk levő Krisztust felismerjük és egyre jobban szeressük! Ó Urunk és

Mesterünk, barátunk és táplálékunk, orvosunk és békességünk. Adj bátorságot,

hogy az ő erejét és örömet elvigyük minden emberhez! Add, hogy a készület ideje és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése egész hívő közösségünk, fővárosunk, népünk, Európa és a világ lelki megújulására szolgáljon! Amen.

Tanévzáró a Néri Szent Fülöp Kórusossal

A Néri Szent Fülöp Kórusban – többek között – az a leginkább tiszteletre méltó, hogy sohasem lehet meghallani, ha egy-egy tag abbahagyja a zenélést. Idén is ezt történt, Kósa Gergő helyett Balogh Ivett vette át a csapat vezetését.

ÖHL: A Néri-zenekar életében már sok nagy változás, tagcsere volt, ám a hangzásán, az előadott darabok színvonalán ez sohasem látszott. Az év elején Kósa Gergő abbahagyta a zenélést, és Te lettél a kórus vezetője. Hogyan fogadtad a változást?

Balogh Ivett: Gergő körülbelül három héttel húsvét előtt adta át nekem a vezetést. Ez eléggé megterhelő volt hirtelen, mert sok mindent nem beszélünk meg ezzel kapcsolatban, nem tudtam, hogy kivel miben egyeztek meg. Sok dolog szakadt a nyakamba, közben nagyon elfoglaltak voltunk a keresztút próbákkal is, amit szintén át kellett gondolni, hiszen Gergőnek abban is voltak szólamai, zenei betétei. De azt hiszem, hogy egészen jól sikerült megoldani, ami nem csak az én érdemem volt, hanem az egész kórusé.

ÖHL: Húsvét után kicsit "eltűntetek" több vasárnap is kimaradt a szolgálatból, koncentrálni kellett az erőteket?

BI: Húsvét után kellett egy kis szünet, hiszen az előtte lévő időben sok mindenre készültünk egyszerre, így nem

volt időnk arra, hogy megbeszéljük, mi legyen Gergő távozása után. Akkor választottunk vezetőt is, ami hiába jött ki úgy, hogy továbbra is én maradok, mégis más így, mint hogy az előző vezető engem bízott meg velem. Nem ártott egy kis pihenés sem a nagy hajrá után, mindenki kivette keményen a részét a munkából, amiért azt hiszem, nem is kell szégyenkezni, nagyon szép eredménye lett.

ÖHL: Más lett a hangzás, kevesebb a furulya, de jobban érvényesül a hegedű, ez szándékos változtatás?

BI: Még korábban, az év elején Miklós is távozott tőlünk, akkor én tőle többé-kevésbé átvettem a szintetizátort, így csak egy furulya maradt, ami Gergő kimaradása óta nincs. Vagyis mondhatjuk, hogy egyszerre furulyázom és szintetizátorozom a kórusban, ami fizikailag képtelenség, szóval azon a hangszeren játszom a dalokban, amelyik éppen szükséges. Ez a későbbiekben lehet, hogy változni fog, de ez még a jövő zenéje. Aki pedig kedvet érez átvenni bármelyiket tőlem, vagy csatlakozni mellé, azt szívesen vesszük. Mivel kevesebb fúvós hangszer van, ezért a hegedű is jobban hallatszik, Csillának is több munkája van talán, ezt inkább ő tudja megmondani.

ÖHL: Tanultok-e új darabokat (Csernyus Laci miséjén kívül)?

döntöttem, hogy ezt a közösség javára szeretném fordítani, ezért a ministránsok számára készítek egy oktatóoldalt. Ezen az oldalon megtalálhatók lesznek azok a tudnivalók, amikre a ministránsoknak szükségük van. Bemutató videókkal, képekkel, játékokkal színesítjük az oldalt, hogy vizuálisan és játékosan tudják elsajátítani a ministrálás fortélyait, kihasználva a modern technika előnyét. Eredetileg egy számítógépes alkalmazást képzeltem el, azonban ha lesz rá igény, weboldalként üzemeltethetem az interneten. Ebben az esetben nyilvánosak lennének a játékok, a szakmai rész pedig bejelentkezés útján elérhető a pestszentimrei ministránsok számára, oktatás céljából. Szeretném megköszönni azoknak a munkáját akik eddig, és későbbiekben is segítik a projekt véghezvitelét.

ÖHL: Mit üzensz a kicsiknek, miért érdemes ministránsnak lenni?

VV: Megtanulunk egymásra odafigyelni, bízni a másikban, alázattal elvégezni a ránk osztott feladatot, jó példát mutatni másoknak, és jó hangulatban eltölteni az időt, hogy lelkileg feltöltődve lépünk ki a templom kapuján. A viselkedésünk, tartásunk és tetteink, akaratlanul is oktatják a híveket. Nincs annál szívet melengetőbb, amikor egy pozitív visszajelzésű történetet hallunk. Egyet megosztok veletek.

Az egyik vasárnapi misén, az anyuka picit gyermekét tanítja hátul a mise alatt, éppen le kellene térdelni, de hiába gyözködi csemetéjét, semmi hatása. Anyuka már majdnem feladja, csalódottan az oltár felé mutat, és azt mondja "Nézd, a ministránsok is mind letérdeltek!", a gyerkőc kikukucskált az utolsó padosor mögül, és szó nélkül letérdelt az anyuka mellé.

Az itt megszerzett tudásnak, sok előnye és haszna van. Amikor a templomunkat felújították, családommal Soroksárra a Fatima templomba jártunk. Attila atya megkért, hogy ministráljunk, mert a gyerekek táborban voltak, mi örömmel teljesítettünk szolgálatot az ottani templomban is. Korábban említettem, hogy a Patrónába jártam, ahol az iskola életének szerves részei a szentmisék, amikor a mi osztályunknak kellett szolgálatot biztosítani, akkor mindig én teljesítettem ezt a feladatot az iskola kápolnájában. A béralkozás mindenki életében egy fontos esemény, ebben a szentségben én már részesültem, ezért az osztálytársnőim béralkozási szentmiséjén szívesen ajánlottam fel szolgálatomat a Bakáts téri templomban.

Varga Viki: Igen, sokan ismernek látásból, de rólam keveset tudnak. Családom mindkét ága kötődik a katolikus valláshoz, apai dédnagymamám a kondorosi plébánián nőtt fel, mert nagybátyja ott volt atya, később pedig Szarvason apát plébános. A másik ágon édesanyám nagybátyja, az egyik vidéki közösségben lát el szervező, segítő és támogató feladatokat. A Patrónába jártam, és mostanában nagyon sok időmet lefoglalta az érettségire készülés.

ÖHL: Hogyan lettél ministráns?

VV: Pesterzsébeten laktunk, egyik alkalommal megkérdeztem anyukámat, hogy járhatok-e az oviban hittanra. Egy másik alkalommal, hazafelé tartattunk gyalog a bevásárlásból, amikor észrevettem hogy a templom ki van világítva, és kértem hogy menjünk be. Ott egy idős atyával találkoztam, aki nagyon kedves volt, mondta hogy maradjuk ott a misén, és nyugodtan sétálgassak, nézelődjek és ismerkedjek a templommal. Azóta, még a vidéki nyaralásaim alatt is, elmentem a rokonaimmal a misékre. Pestimrére költöztünk, és Márton atyához hittanra kezdtem járni, aki szokásához híven lelkesen beszélt a rorate miséről, és mindenkit szeretettel hívott, hogy vegyünk részt rajta. A következő reggelen már a sekrestyébe mentem, bár fogalmam nem volt róla, hogy mit kell csinálni a mise alatt. Szüleim legnagyobb döbbenetére minden reggel korán keltem a mise miatt, és onnan mentem az iskolába. Ez a lelkesedésem az adventi időszak után is megmaradt, itt ragadtam, mert tetszett amit csináltunk,

jó volt a közösség, és én csak lelkesen tanultam tovább.

ÖHL: Hogyan lettél a ministránsok vezetője?

VV: Márton atya idejében már felmerült az ötlet, hogy oktatni kellene az új ministránsokat, mert hirtelen gyarapodni kezdett a létszámunk. A tervek már megvoltak, ám Márton atyát áthelyezték, ezért a kivitelezésben már Gábor atya lett a segítségünk. Az elején sok nehézséggel kellett megküzdünk, Enikővel aggódtunk, hogy a régóta ministrálóknak már nem sok újat tudunk tanítani. Aggodalmunk alaptalan volt, hiszen az a módszer amit bevezettünk, bevált. A célunk az volt, hogy a újonnan érkezett ministránsaink bátran fordulhassanak valakihez, így mindenkinek lett egy patrónusa, vagyis anyyala.

ÖHL: Mik a terveid jövőre?

VV: Érettségi után Veszprémben szeretnék továbbtanulni, informatika irányban. Nem minden hétvégén tudok hazajönni, de mikor itthon leszek, továbbra is segíték a ministránsok képzésében, hiszen már az életem része lett az oktatásuk. Előfordulhat, hogy most még kevés lesz a pontszámom a sikeres felvételihez, mert egy szakmai típusú vizsga időpontját eltolták, és nem számíthatok ennek a plusz pontjára. A nyelvvizsgáim megszerzése érdekében fontolgatom a külföldi nyelvtanulást, munkával egybekötve, amivel szintén gyarapíthatom a pontszámaimat. A gimnáziumon kívül egy informatikai iskolába is járok, aminek a befejezéséhez vizsgamunkát kell készítenem, és a bizottságnak bemutatnom. Úgy

BI: Tanultunk új énekeket, most virágvasárnapra is egyet (Hozsanna), ami majd a koncerten is el fog hangzani, illetve a Pünkösödölőre is készültünk egy új dallal (Jöjj, Szentlélek, szállj közénk), ami végül átcsúszott a másnapi misére, ott hallható volt, ez szintén elő fog kerülni a koncerten.

ÖHL: Milyen dalokkal készültök a szokásos nagy koncertre a Te Deum és piknik napján?

BI: Jó azt hallani, hogy a színvonal nem változott, de ettől függetlenül nem áll mögöttünk könnyű év. Emiatt is döntöttünk úgy, hogy most főleg ismertebb dalokat szedünk elő a koncertre, amiket szeretünk, de régen énekeltünk. Egyrészt az volt előttünk, hogy szeressük ezeket a dalokat, mert most inkább úgy szeretnénk kiállni elétek, hogy nem a zenei tudásunkat (vagyis nem csak) mutassuk meg, hanem hogy élvezzük a zenélést, azt a szolgálatot, amit miséről misére teszünk, hogy egy közösség vagyunk, ahova jó járni, főleg, hogy az utóbbi időben legtöbbször a karzaton voltunk, így nem tudtunk közvetlenül találkozni a misében a hívekkel. Biztos mindenki fel fogja ismerni a dalok többségét.

ÖHL: Milyen terveitek vannak jövőre?

BI: A terveink... Ez egy nehéz kérdés. Biztosan lesz jövőre is kórus, zenélés, szolgálat. A következő évre nézve

mindig az év elején jövünk össze és beszéljük meg a dolgokat, szóval most mindenképp a nyári szünet és a pihenés vár mindenkire a kórusból, hogy aztán szeptemberben újult erővel vágjunk neki újra.

ÖHL: Vártok-e új tagokat?

BI: Mindig szívesen várunk új tagokat, bár ezt mostanában nem hirdettük. Akinek kedve van, azt szeretettel várjuk, akkor is, ha csak heti egy próbán tud részt venni. De majd ti is láthatjátok, hogy nem csak fogytunk az utóbbi időben, de azért bővültünk is. Remélem, hogy másnak is lesz majd kedve csatlakozni hozzánk. Még nem tudok 100%-osan kijelenteni semmit, de hacsak nincs komoly okunk változtatásra, akkor jövőre is kedden és vasárnap lesznek majd a próbák.

Szent Imre mise

A Néri Szent Fülöp Kórus tavasszal új dallamokkal énekelte a mise állandó részeit. A Szent Imre misének nevezett művet a kórus egyik alapembere, Csernyus László írta kifejezetten a mi templomunk számára, ezért is lett ez a címe a templom névadójáról.

ÖHL: Hogy jutott az eszedbe, hogy megzenésítsd a mise állandó részeit?

Csernyus László: Őszintén szólva nem bővelkedünk az ordináriumot illetően túl nagy gitáros zenei választékban, és ezek között is több olyan van, ami nem áll annyira közel a zenekar tagjainak a szívéhez vagy esetleg az enyémhez... Így aztán régóta tervezgettem, hogy írok egy olyat, ami legalább nekem tetszik. Emellett azt is gondoltam, hogy jó lenne, ha lenne egy sajátunk, ami a miénk, a közösségünké, ami minket jelent.

ÖHL: Mi volt előbb, a mise megzenésítésének ötlete, vagy a karácsonyi pásztorjáték, mert abban már hallottunk részleteket a miséből?

CSL: A pásztorjátékra készülődve Kata lányom megkért, hogy egy-egy részhez írjak zenét. Így született meg a "királymotívum", ami mindig a három bölcs megjelenését készítette elő, illetve a Heródes udvarában lévő tánc zenéje. És mivel szükség volt egy Glóriára is, így ennek a misetételnek az alapdallamát ekkor írtam. Aztán valahogy ez adott lendületet ahhoz, hogy a régi terv valóra

váljék, ezután a többi tétel viszonylag gyorsan, egy-két hét alatt megíródott.

ÖHL: A mise dallamai egyszerre nagyon tradicionálisak (visszanyúlva a gregorián gyökerekhez), de a mai fül nem találja őket idegenül réginek. Könnyen énekelhető, könnyen megjegyezhető dallamívek. Tudatos koncepció volt ez a kettősség? Azért kérdezem, mert amikor legutóbb beszélgettünk – a Tumbaóval adott koncert után – elmondtad, hogy a szívedhez legközelebb a megzenésített versek állnak, ám a Szent Imre mise nem ebbe az irányba ment el. Megzenésített verseket korábban is hallhattunk tőled, Faludi Ferenc és Babits Mihály egy-egy Imre versét már bemutatta a Néri zenekar.

CSL: Jól esik, hogy effajta tudatosságot tételezel fel rólam, de sajnos nincs ilyen a háttérben. Alapvetően a szövegek tartalma, ritmusa, a pillanatnyi hangulatom, a korlátozott összhangzattani ismeretem és az általam hallgatott zenék együttesen határozzák meg, hogy milyen dallam születik meg a fejemben, ami aztán a folyamatosan alakul, amíg el nem nyeri a többé-kevésbé végleges formáját. Utána persze a hangszerelést meghatározza, hogy milyen lehetőségek állnak a rendelkezésre, ebben talán viszonylag rugalmas vagyok, és alkalmazkodom a lehetőségekhez.

ÖHL: Tervezték-e stúdiófelvételt?

CSL: Többször felmerült már ilyen igény a hívektől, hogy örülnének, ha "magukkal is tudnának vinni minket" – ez persze mindig nagyon jól esik. A stúdiófelvétel azonban bonyolult és hosszadalmas dolog. Mikor a jobb tanulhatóság kedvéért, meg persze, hogy magam is halljam, hogy igazából mit is írtam, felvettem a Szent Imre mise darabjait a házi "stúdióinkban" (Marci, Kata és Surányi Andris segítségével), akkor volt módom egy kicsit ebbe belekóstolni. Ennek alapján is azt gondolom, hogy egyelőre nem készülünk ilyesmire.

ÖHL: Vannak-e további zeneszerzői terveid? Nem gondolod-e esetleg, hogy folytatni kellene az Árpád-házi szentekről szóló sorozatot? 17 Árpád-

házi szentünk van, a legtöbbéről nem is tudunk idehaza, jó lenne elterjeszteni a hírüket, kultuszukat, hiszen a szentek példaképeink és vezetőink az evilági életben.

CSL: Folyamatosan forognak a fejemben szövegek és hívnak meg különböző dallamokat... aztán, hogy ezekből mikor lesz valami, arra nemigen tudnék felelni. Függetlenül attól is, hogy van-e éppen körülöttem olyan zenei formáció, amelyikhez illeszkedne az adott dal, és amelyik szívesen meg is szólaltatná, ez kétségkívül inspirálóan hat rám. Ezek továbbra is főleg versek, vagy versrészletek, valahogy tényleg ezek indítanak el bennem valamit.

Bár nincsen tervem az Árpád-házi szentekről dalokat írni, a közelmúltban a márianosztrai zárandoklat és a Szt. László év kapcsán írtam egy dalt egy László királyunkat dicséző régi himnusz szövegére, amit a zárandoklaton többször is énekeltek, illetve a Fülöp zenekar is megtanulta, remélem előbb-utóbb hallható is lesz.

Búcsúzó ministránsunk: Varga Viki

A tanév végén elbúcsúzik a ministránsok vezetésétől Varga Viki és Mandák Enikő. Enikővel a legutóbbi lapszámban jelent meg egy beszélgetés, most Viki jön sorra, aki az érettségi vizsgák kellős közepén van éppen.

ÖHL: Viki, kettőtök közül te vagy a csendesebb, visszahúzódóbb!